PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (antroji kolegija) NUTARTIS
2005 m. liepos 11 d.*

Byloje T-40/04

Emma Bonino, gyvenanti Romoje (Italija),

Marco Cappato, gyvenantis Vedano al Lambro (Italija),

Gianfranco Dell'Alba, gyvenantis Livorno (Italija),

Benedetto Della Vedova, gyvenantis Tirano (Italija),

Olivier Depuis, gyvenantis Romoje,

Marco Pannella, gyvenantis Romoje,

Maurizio Turco, gyvenantis Pulsano (Italija),

Emma Bonino sąrašas, įsteigtas Romoje,

atstovaujami advokatų G. Vandersanden ir L. Levi,

ieškovai,

* Proceso kalba: prancūzų.

prieš

Europos Parlamentą, atstovaujamą H. Krück, N. Lorenz ir D. Moore, nurodžiusį adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ir

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Sims ir I. Díez Parra,

atsakovus,

dėl 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2004/2003 dėl Europos politinių partijų įstatų ir jų finansavimo taisyklių (OL L 297, 2003, p. 1) (Pataisytas vertimas) panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas J. Pirrung, teisėjai N. J. Forwood ir S. Papasavvas,

kancleris H. Jung,

priima šią

Nutartį

Teisės aktai ir ginčo aplinkybės

1 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą Nr. 2004/2003 dėl Europos politinių partijų įstatų ir jų finansavimo taisyklių (OL L 297, 2003, p. 1) (toliau – ginčijamas reglamentas). Šis reglamentas priimtas remiantis EB 191 straipsnio antrąja pastraipa, pagal kurią „Taryba, laikydamasi (EB) 251 straipsnyje nustatytos tvarkos, priima reglamentus, Europos lygmeniu reglamentuojančius politines partijas, ypač jų finansavimo taisykles".

2 Ginčijamo reglamento 2–5 straipsniuose yra nurodyta:

„*2 straipsnis*

Apibrėžimai

Šiame reglamente:

1) „politinė partija" – tai piliečių asociacija, kuri:

— siekia politinių tikslų ir

— yra arba pripažinta pagal bent vienos valstybės narės įstatymus, arba įsteigta jais remiantis;

2) „politinių partijų aljansas“ – tai bent dviejų politinių partijų struktūrizuotas bendradarbiavimas;

3) „Europos politinė partija“ – tai politinė partija ar politinių partijų aljansas, kuris tenkina 3 straipsnyje minimas sąlygas.

3 straipsnis

Sąlygos

Europos politinė partija tenkina tokias sąlygas:

a) turi būti juridinis asmuo toje valstybėje narėje, kurioje yra jos būstinė;

b) bent ketvirtadalyje valstybių narių turi būti atstovaujama Europos Parlamento narių arba nacionaliniuose parlamentuose, regioniniuose parlamentuose ar regioninėse asamblėjose; arba

bent ketvirtadalyje valstybių narių turi būti surinkusi po tris procentus balsų paskutiniuose Europos Parlamento rinkimuose;

c) turi, visų pirma savo programoje ir veikloje, laikytis principų, kuriais remiantis sukurta Europos Sąjunga, t. y. laisvės, demokratijos, pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms ir teisinės valstybės principų;

d) turi būti dalyvavusi arba išreiškusi ketinimą dalyvauti rinkimuose į Europos Parlamentą.

4 straipsnis

Prašymas dėl finansavimo

1. Norėdama gauti finansavimą iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, Europos politinė partija kasmet pateikia prašymą Europos Parlamentui.

Europos Parlamentas priima sprendimą per tris mėnesius ir leidžia bei valdo atitinkamus asignavimus.

2. Pirmasis prašymas pateikiamas kartu su šiais dokumentais:

a) dokumentais, įrodančiais, kad besikreipiantis tenkina 3 straipsnyje išdėstytas sąlygas;

b) politine programa, nustatančia Europos politinės partijos tikslus;

c) įstatais, visų pirma nustatančiais už politinį ir finansų valdymą atsakingus organus bei organus ir fizinius asmenis, kiekvienoje atitinkamoje valstybėje narėje turinčius teisinio atstovavimo teisę, visų pirma įsigyjant kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turtą ar juo disponuojant bei būnant viena iš šalių teismo procese.

3. Apie visus pakeitimus, susijusius su 2 dalyje minimais dokumentais, visų pirma su politine programa ar įstatais, kurie jau buvo pateikti, Europos Parlamentas informuojamas per du mėnesius. Jei tokia informacija nepateikiama, finansavimas sustabdomas.

5 straipsnis

Patikrinimas

1. Europos Parlamentas reguliariai tikrina, kad Europos politinės partijos atitiktų 3 straipsnio a ir b punktuose išdėstytas sąlygas.

2. Ketvirtadalio narių, atstovaujančių ne mažiau kaip trims politinėms grupėms Europos Parlamente, prašymu Europos Parlamentas tikrina savo narių dauguma, kad Europos politinė partija laikytųsi 3 straipsnio c punkte išdėstytos sąlygos.

Prieš pradėdamas tokį patikrinimą Europos Parlamentas išklauso atitinkamos Europos politinės partijos atstovų ir prašo nepriklausomų žymių asmenų komiteto pateikti tuo klausimu nuomonę per protingą terminą.

Komitetą sudaro trys nariai, juos po vieną paskiria Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija. Sekretoriatą ir finansavimą komitetui suteikia Europos Parlamentas.

3. Jei Europos Parlamentas nustato, kad nebetenkinama kuri nors iš 3 straipsnio a, b arba c punktuose minimų sąlygų, atitinkama Europos politinė partija, taip pažeidusi savo statusą, nebegauna finansavimo pagal šį reglamentą."

3 Šie ginčijamo sprendimo straipsniai yra susiję su finansavimo šaltiniais ir Europos politinių partijų įsipareigojimais, susijusiais su finansavimu (6 straipsnis), su draudimu naudoti Bendrijos finansavimą kitų politinių partijų, visų pirma, nacionalinių partijų palaikymui (7 straipsnis) ir su išlaidų, kurioms gali būti skiriamos lėšos iš Europos Sąjungos biudžeto, pobūdžiu (8 straipsnis). 9 straipsnyje nustatytos biudžeto taisyklės visų pirma lėšų įgyvendinimo ir finansavimo kontrolės srityje. 10 straipsnis reglamentuoja asignavimų paskirstymo skalę tarp Europos politinių partijų.

4 Ginčijamo reglamento 13 straipsnis „Įsigaliojimas ir taikymas“ numato:

„Šis reglamentas įsigalioja po trijų mėnesių nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

4–10 straipsniai taikomi nuo pirmosios sesijos pradžios po 2004 m. birželio mėn. Europos Parlamento rinkimų.“

5 Pirmoji Europos Parlamento sesija po 2004 m. birželio mėn. Europos Parlamento rinkimų įvyko 2004 m. liepos 20 dieną.

Procedūra ir šalių reikalavimai

6 Ši byla pradėta ieškovų ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. vasario 6 dieną.

7 Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai atitinkamai 2004 m. balandžio 7 ir 30 d., Parlamentas ir Taryba pateikė prieštaravimus dėl priimtinumo pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį.

8 2004 m. birželio 16 d. ieškovai pateikė savo pastabas dėl prieštaravimo dėl priimtinumo.

9 Europos Parlamentas ir Taryba Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną,

— priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

10 Savo pastabose dėl atsakovų pareikštų prieštaravimų, susijusių su priimtinumu, ieškovai Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti prieštaravimus dėl nepriimtinumo,

— nurodyti tęsti bylos nagrinėjimą iš esmės,

— priteisti iš atsakovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

11 Atsakovai tvirtina, kad ieškinys neturi būti priimtinas pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą. Be to, dėl ieškovės politinės partijos, Emma Bonino sąrašo, Parlamentas mano, kad nesilaikyta formalių Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies reikalavimų.

12 Visų pirma reikia išnagrinėti, ar ieškovai atitinka EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje numatytas priimtinumo sąlygas.

Šalių argumentai

Atsakovų argumentai

13 Parlamentas ir Taryba iš esmės mano, kad ieškovai nėra nei tiesiogiai, nei konkrečiai susiję su ginčijamu reglamentu. Be to, Taryba mano, kad ginčijamas reglamentas nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

— Dėl ginčijamo teisės akto pobūdžio

14 Visų pirma Taryba nurodo, kad ginčijamas reglamentas nėra „paslėptas" sprendimas, o turi visus visuotinai taikomo teisės akto, kuris bendrai ir abstrakčiai taikomas objektyviai nustatytose situacijose, požymius. Toks teisės aktas nėra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą. Taryba neatmeta, kad net visuotinai taikomas teisės aktas tam tikromis sąlygomis gali būti tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su fiziniu ar juridiniu asmeniu, nors kitiems teisės subjektams jis yra visuotinai taikomas norminis aktas. Tačiau Taryba pabrėžia, kad šių išskirtinių sąlygų nėra šioje byloje.

15 Parlamentas patikslina, kad ginčijamo reglamento, būtent jo 2–5 straipsnių tiesioginis taikymas pagal EB 249 straipsnio antrąją pastraipą nėra susijęs su tiesiogine sąsaja EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme. Ieškinio priimtinumas neišplaukia iš EB 249 straipsnio antrosios pastraipos ar iš ginčijamo reglamento tiesioginio taikymo.

— Dėl tiesioginės sąsajos ieškovų atžvilgiu nebuvimo

16 Visų pirma dėl tiesioginės sąsajos ieškovų atžvilgiu Parlamentas ir Taryba mano, kad ieškovai ar bent kai kurie iš jų nėra su ginčijamu reglamentu susiję subjektai.

17 Pirma, dėl ieškovų, Europos Parlamento narių, Taryba ir Parlamentas mano, kad ginčijamas reglamentas nurodo Europos politines partijas ginčijamo reglamento 2 straipsnio prasme, kurias sudaro konkrečios piliečių asociacijos arba dviejų ar daugiau tokių asociacijų struktūrizuotas bendradarbiavimas. Kadangi ieškovai, Europos Parlamento nariai, yra fiziniai asmenys, atskirti nuo partijų, kurioms jie priklauso, jie nėra tiesiogiai susiję su ginčijamu teisės aktu. Parlamentas priduria, kad galimos netiesioginės sąsajos dėl to, jog nacionalinėms politinėms partijoms, kurioms priklauso ieškovai, Europos Parlamento nariai, nėra skiriamas Bendrijos finansavimas pagal ginčijamą reglamentą, nepakanka atitikti EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos reikalavimus. Be to, jis nurodo, kad ieškinyje nepaaiškinama, kaip ieškovus, Europos Parlamento narius, galima būtų laikyti sudarančiais Europos politinę partiją.

18 Be to, Parlamentas pažymi, kad galimas Bendrijos finansavimo nesuteikimas nacionalinėms partijoms, kurioms priklauso ieškovai, Europos Parlamento nariai,

neturi poveikio jų įgaliojimų vykdymo sąlygoms, nes jų darbo finansavimas yra užtikrintas kitais teisės aktais, visų pirma tais, kurie yra susiję su Parlamento Europos Parlamento narių išlaidomis ir išmokomis, taip pat biudžeto eilute Nr. 3701.

19 Antra, dėl Emma Bonino sąrašo Parlamentas mano, kad jis taip pat nėra ginčijamo reglamento subjektas. Kadangi šis reglamentas numato tik Europos politines partijas ginčijamo reglamento 2 straipsnio prasme, Emma Bonino sąrašas, kaip nacionalinė politinė partija, neatitinkanti reikalavimų Europos politinės partijos statusui įgyti, nebus tiesiogiai susijęs su šiuo teisės aktu.

20 Antra, Parlamentas nurodo, kad ginčijamo reglamento 2 ir 3 straipsniai, nustatantys reikalavimus, kuriuos turi atitikti Europos politinės partijos, neturi teisinių pasekmių iki įsigaliojant to paties reglamento 4–10 straipsniams, t. y. nuostatoms, kurios, be kita ko, reglamentuoja Bendrijos finansavimo gavimą, Europos politinių partijų teises ir pareigas bei sąlygas, kuriomis esant įgyvendinamas suteiktas finansavimas. Pagal ginčijamo reglamento 13 straipsnį 4–10 straipsniai taikomi tik nuo 2004 m. birželio mėnesio. Taigi ieškinio pateikimo metu, kuris apibrėžia jo priimtinumą, ginčijamas reglamentas dar neturėjo poveikio ieškovų teisinei padėčiai. Savo ruožtu Taryba iš esmės pritaria Parlamento argumentams.

21 Trečia, Taryba tvirtina, kad ginčijamas reglamentas vardija Parlamento vykdomus aktus. Viena vertus, ji nurodo, kad finansavimo suteikimas arba atsisakymas jį suteikti nėra automatiniai, nes reikalauja gauti finansavimą siekiančios politinės partijos veiksmų. Antra vertus, ji nurodo, kad ginčijamas reglamentas įvairiose vietose numato, jog Parlamentas turi diskreciją įgyvendinant ginčijamą reglamentą.

— Dėl konkrečios sąsajos nebuvimo

22 Pirma, atsakovės institucijos mano, kad ginčijamas reglamentas su ieškovais yra susijęs tik dėl objektyvių kriterijų, kurie taikomi bet kokiai politinei grupei. Jis ieškovų atžvilgiu yra taikomas visiškai taip pat kaip ir kitų teisės subjektų atžvilgiu.

23 Antra, atsakovės, institucijos, mano, kad ieškovai nesudaro uždaro su ginčijamu reglamentu susijusių asmenų rato. Dėl Europos Parlamento narių ieškovų Taryba pastebi, kad nuo to momento, kai ginčijamas reglamentas taikomas visas (t. y. 2004 m. liepos 20 d.), jų įgaliojimai, turimi ieškinio pateikimo momentu, yra netekę galios. Šiuo klausimu Parlamentas nurodo, kad Parlamento sudėtis gali keistis skirtingose kadencijose ir net kadencijos metu. Be to, dėl Emma Bonino sąrašo Parlamentas pastebi, kad Parlamento sudėtis partijų atžvilgiu gali taip pat keistis skirtingose kadencijose. Jis taip pat pažymi, kad ginčijamas reglamentas gali būti susijęs su Parlamente neatstovaujamomis politinėmis partijoms, nors ši grupė nėra identifikuota.

24 Trečia, Taryba mano, kad ginčijamas reglamentas nepažeidžia specialių ieškovų teisių 1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Codorníu prieš Tarybą* (C-309/89, Rink. p. I-1853) prasme.

25 Ketvirta, Parlamentas atmeta ieškovų argumentą, pagal kurį konkreti sąsaja pastarųjų atžvilgiu išplaukia iš to, kad ieškovai dalyvavo teisės aktų priėmimo procese, kurio metu buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ir kad jie nuolat reiškė savo poziciją dėl priimto teisės akto.

26 Galiausiai Parlamentas pastebi, kad ieškovai, Europos Parlamento nariai, nėra konkrečiai susijęs su ginčijamu reglamentu, nes jie nėra su juo susiję tiesiogiai.

— Dėl veiksmingos teisminės gynybos

27 Parlamentas mano, kad ieškovams Europos Parlamento nariams užtikrinama pakankama teisminė gynyba, nes įprasti ieškinio prieš Parlamento priimtus teisės aktus pateikimo būdai įgyvendinant ginčijamą reglamentą jiems bus prieinami atėjus laikui. Be to, Parlamentas mano, kad ši byla skiriasi nuo tos, kurioje buvo priimtas 1986 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Les Verts prieš Parlamentą* (294/83, Rink. p. 1339), nes ginčijamo reglamento nuostatos, susijusios su Europos politinių partijų finansavimu, taikomos tik po 2004 m. birželio mėn. rinkimų. Dėl to nėra galima jokia diskriminacija, kuri būtų panaši į tą, dėl kurios buvo priimtas minėtas sprendimas toje byloje.

Ieškovų argumentai

28 Ieškovai mano, kad remiantis nurodytu sprendimu *Les Verts prieš Parlamentą* jie turi būti laikomi tiesiogiai ir konkrečiai susijusiais su ginčijamu reglamentu. Iš tikrųjų faktinės ir teisinės aplinkybės atitinka tas, kuriomis buvo priimtas šis sprendimas.

— Dėl ginčijamo teisės akto pobūdžio

29 Ieškovų teigimu, ginčijamas reglamentas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį EB 230 straipsnio prasme. Jie priduria, kad net darant prielaidą, jog ginčijamas reglamentas yra visuotinai taikomas, jis yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su tam tikrais asmenimis, t. y. su jais pačiais.

— Dėl tiesioginės sąsajos ieškovų atžvilgiu

30 Visų pirma ieškovai nurodo, kad ginčijamas reglamentas yra „išbaigtas" teisės aktas, kuriam įgyvendinti nereikia jokios valstybių narių vykdymo priemonės ir kuris nepalieka jokios diskrecijos institucijoms, turinčioms jį taikyti. Jų teigimu, ginčijamu reglamentu dėl jo 3 straipsnyje esančių ribojančių kriterijų Emma Bonino sąrašas neįtraukiamas į Europos politinių partijų statusą turinčias partijas ir dėl to jis negauna Bendrijos finansavimo. Toks jų partijos neįtraukimas taip pat yra susijęs su ieškovais, Europos Parlamento nariais, kurie susilpnėjus Emma Bonino sąrašui, palyginti su kitomis politinėmis grupėmis, gavusiomis Bendrijos finansavimą, negali prisistatyti rinkėjams tokiu pačiu būdu ir turėdami tokias pačias rinkiminės kovos priemones.

31 Kadangi tiesioginė sąsaja ieškovų atžvilgiu išplaukia iš ginčijamo reglamento 3 straipsnio, ieškovai atmeta atsakovų argumentus dėl vėlesnio šio reglamento 4–10 straipsnių įsigaliojimo. Jie priduria, kad šie argumentai negalioja, nes ieškinio pateikimo metu ginčijamo reglamento finansinės pasekmės buvo aiškios ir

numatomos. Be to, jie negalėjo laukti ginčijamo reglamento 4–10 straipsnių įsigaliojimo, nepažeisdami EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje numatyto ieškinio pateikimo termino.

32 Galiausiai ieškovai prieštarauja teiginiui, pagal kurį nei Emma Bonino sąrašas, nei ieškovai, Europos Parlamento nariai, nėra ginčijamo reglamento teisės subjektai. Sąsaja Emma Bonino sąrašo atžvilgiu kaip ir byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Codorníu prieš Tarybą*, atsirastų neįtraukus jų į ginčijamame reglamente numatytus gavėjus ir dėl to atsiradusius diskriminacijos. Tiesioginė sąsaja ieškovų, Europos Parlamento narių, atžvilgiu išplaukia iš tiesioginės sąsajos Emma Bonino sąrašo, į kurį jie yra įrašyti, atžvilgiu.

— Dėl konkrečios sąsajos ieškovų atžvilgiu

33 Ieškovai mano, kad jie konkrečiai susiję su ginčijamu reglamentu dėl trijų priežasčių. Pirma, iki priimant ginčijamą reglamentą vykusio teisės aktų priėmimo proceso metu ieškovai Europos Parlamento nariai išreiškė savo prieštaravimą dėl šio reglamento turinio. Antra, Emma Bonino sąrašą Parlamentas tapatino ir įvardijo kaip nacionalinę politinę partiją, kuriai nesuteikiamas joks Bendrijos finansavimas. Trečia, ginčijamas reglamentas nėra objektyvius kriterijus turintis teisės aktas, nes jo 3 straipsnyje nurodytos sąlygos pažeidžia tokius pagrindinius Bendrijos teisės principus, kaip antai nediskriminacijos, demokratijos ir proporcingumo, taip pat EB 191 straipsnį bei Nicos sutarties deklaraciją Nr. 11. Ieškovai tvirtina, kad ginčijamas reglamentas jiems daro didelę žalą, nes jie atsiduria nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitomis politinėmis partijomis. Iš to jie daro išvadą, kad kaip ir byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas *Codorníu prieš Tarybą*, jiems turi būti pripažįstama individuali teisė pareikšti ieškinį.

— Dėl veiksmingos teisminės gynybos nebuvimo

34 Ieškovai mano, kad tiesioginio ieškinio pareiškimas dėl ginčijamo reglamento yra vienintelis galimas ieškinio pareiškimo būdas šioje byloje. Jų manymu, ginčijamo reglamento vykdymas nereikalauja jokios nacionalinės vykdymo priemonės, dėl to joks ieškinys nėra pareikštas nacionaliniame teisme ir nėra jokios galimybės remtis prieštaravimu dėl neteisėtumo. Dėl to ši byla išsiskiria iš bylų, kuriose buvo priimtas 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimas *Komisija prieš Jégo-Quéré* (C-263/02 P, Rink. p. I-3425) ir 2002 m. liepos 25 d. Sprendimas *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* (C-50/00 P, Rink. p. I-6677).

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

35 Pagal Procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalį, jei viena šalis to prašo, Pirmosios instancijos teismas gali priimti sprendimą dėl priimtinumo, nenagrinėdamas bylos iš esmės. Pagal šio straipsnio 3 dalį likusi proceso dalis vyksta žodžiu, išskyrus atvejus, kai Pirmosios instancijos teismas nusprendžia kitaip. Pirmosios instancijos teismas mano, kad šiuo atveju bylos medžiagoje yra užtektinai informacijos ir žodinė proceso dalis nebūtina.

36 Pagal EB sutarties 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl, be kita ko, sprendimo, kuris, nors ir būtų reglamento formos, yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susijęs.

37 Visų pirma reikia priminti, kad tam tikromis aplinkybėmis toks visuotinai taikomas aktas, kaip antai reglamentas, gali būti konkrečiai susijęs su tam tikrais

suinteresuotaisiais privačiais asmenimis (1991 m. gegužės 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Extramet Industrie prieš Tarybą*, C-358/89, Rink. p. I-2501, 13 punktas ir minėto sprendimo *Codorníu prieš Tarybą* 19 punktas). Šiomis aplinkybėmis ginčijamas reglamentas gali būti aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.

38 Todėl visų pirma reikia išnagrinėti, ar ieškovai yra tiesiogiai susiję su ginčijamu reglamentu.

Dėl tiesioginės sąsajos ieškovų atžvilgiu

39 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 230 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nustatyta tiesioginės sąsajos sąlyga reikalauja, kad skundžiama Bendrijos priemonė darytų tiesioginį poveikį fizinio asmens teisinei padėčiai ir nepaliktų jokios veiksmų laisvės adresatui, atsakingam už jos įgyvendinimą, kuris yra visiškai automatiškas ir išplaukia tik iš Bendrijos teisės normų, netaikant kitų papildomų nuostatų (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Glencore Grain prieš Komisiją*, C-404/96 P, Rink. p. I-2435, 41 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

40 Siekiant įvertinti, ar šios sąlygos yra įvykdytos šioje byloje, reikia atskirti Emma Bonino sąrašo padėtį nuo ieškovų Europos Parlamento narių padėties.

— Dėl Emma Bonino sąrašo padėties

41 Visų pirma reikia nustatyti, kokių pasekmių ginčijamas reglamentas turi Emma Bonino sąrašo teisinei padėčiai.

42 Šiuo klausimu Parlamentas iš esmės ginčija, kad Bendrijos finansavimo nesuteikimas šiam ieškovui yra ginčijamo reglamento pasekmė. Kadangi Emma Bonino sąrašas nei prieš ginčijamo reglamento priėmimą, nei paskui neturėjo Europos politinės partijos statuso, taigi ir finansavimo, šios partijos teisinė padėtis nebus paveikta.

43 Tačiau reikia pabrėžti, kad palankesnės teisinės padėties, kuria viena politinė grupė gali naudotis, o kitos – ne, suteikimas gali padaryti įtaką vienodoms politinių partijų galimybėms. Dėl to šioje byloje reikia atsižvelgti į teisines pasekmes, kilusias neįtraukus Emma Bonino sąrašo į Europos politinių partijų statusą turinčias partijas, taigi ir į Bendrijos finansavimą gaunančias partijas, o kartu ir į tai, kad galimybę gauti šį finansavimą turi kai kurios partijos, jos konkurentės. Iš to išplaukia, kad Parlamento argumentas dėl ginčijamo reglamento poveikio nebuvimo Emma Bonino sąrašo teisinei padėčiai turi būti atmestas.

44 Antra, reikia išnagrinėti, ar ginčijamo reglamento 4–10 straipsnių taikymo nukėlimas iki 2004 m. liepos 20 d. t. y. pirmosios Parlamento sesijos po 2004 m. birželio mėn. Europos Parlamento rinkimų, sudaro kliūtis tiesioginei sąsajai Emma Bonino sąrašo atžvilgiu, kaip nurodo Parlamentas ir Taryba.

45 Atsakovai teisingai primena, kad ieškinio dėl panaikinimo priimtinumo klausimas turi būti įvertintas ieškinio pareiškimo metu (1984 m. lapkričio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bensider prieš Komisiją*, 50/84, Rink. p. 3991, 8 punktas ir 2002 m. kovo 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Shaw ir Falla prieš Komisiją*, T-131/99, Rink. p. II-2023, 29 punktas).

46 Vis dėlto tai, kad teisės akto pasekmės atsiranda tik po pačiame akte nustatytos vėlesnės datos, netrukdo, jog asmuo būtų paveiktas tiesiogiai.

47 Pirma, kadangi ieškovai turi laikytis EB 230 straipsnio penktojoje pastraipoje nustatyto ieškinio pareiškimo termino, bet koks kitoks aiškinimas reikštų, kad teisės aktą priėmusi institucija galėtų sukliudyti asmeniui pareikšti tiesioginį ieškinį pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą, atidėdama nuostatos, galinčios padaryti tiesioginę žalą suinteresuotojo asmens teisinei padėčiai, taikymo datą.

48 Antra, kadangi teisės aktų leidėjas šiuo atveju numatė tikslią ginčijamo reglamento 4–10 straipsnių taikymo dieną ir šių nuostatų taikymas nepriklauso nuo nenumatytų įvykių, tai, kad jų taikymas atidedamas, neturi jokios įtakos tiesioginei sąsajai Emma Bonino sąrašo atžvilgiu. Reikia pridurti, kad ta aplinkybė, jog įgaliojimai, kuriuos turi ieškovai Europos Parlamento nariai ieškinio pareiškimo metu, yra pasibaigę įsigaliojant ginčijamo reglamento 4–10 straipsniams, taip pat nėra kliūtis tiesioginei sąsajai Emma Bonino sąrašo atžvilgiu, kuri niekaip nepriklauso nuo jam atstovaujančių Europos Parlamento narių ar jų tapatybės buvimo, nes politinės partijos atstovavimas arba ne šioje institucijoje nėra tarp ginčijamo reglamento 3 straipsnyje numatytų sąlygų.

49 Trečia, tai, kad finansavimo suteikimas priklauso nuo šiuo tikslu pateikto prašymo, nepašalina galimybės, kad jis tiesiogiai paveiks Emma Bonino sąrašą, nes tokio prašymo pateikimas priklauso tik nuo šios partijos valios (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą* 11 ir 31 punktus).

50 Ketvirta, reikia išnagrinėti, ar ginčijamas reglamentas palieka Parlamentui, kuris privalo jį įgyvendinti, diskreciją.

51 Skaitant kartu ginčijamo reglamento 2–4 straipsnius matyti, kad bet kokia politinė partija ar politinių partijų aljansas ginčijamo reglamento 2 straipsnio 1 ir 2 punkto

prasme, kuris atitinka to paties reglamento 3 straipsnyje numatytas sąlygas, gali gauti finansavimą iš Bendrijos biudžeto. Dėl to reikia daryti išvadą, *a contrario*, kad politinėms grupėms, kurios neatitinka ginčijamo reglamento 2 ir 3 straipsnyje numatytų sąlygų, tai nėra taikoma. Tokį aiškinimą patvirtina ginčijamo reglamento 5 straipsnio 3 dalis, pagal kurią, jei Parlamentas nustato, kad netenkinama viena iš to paties reglamento 3 straipsnio a, b ar c sąlygų, „Europos politinė partija, taip pažeidusi savo statusą", netenka finansavimo pagal šį reglamentą. Iš tikrųjų politinių partijų finansavimas iš Bendrijos biudžeto negalimas, jei nėra jį leidžiančio teisinio pagrindo. Be to, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad ginčijamo reglamento 3 straipsnio a, b ir d punktuose įtvirtintos sąlygos išdėstytos taip, kad Parlamentui nepaliekama diskrecija.

52 Taigi sprendimo, ar suteikti finansavimą, taikant nurodytus kriterijus, turinys priklauso nuo susijusios kompetencijos, nes šis sprendimas yra visiškai automatinis ir išplaukia vien iš ginčijamo reglamento, netaikant jokių kitų papildomų taisyklių.

53 Šiuo atveju iš ieškinyje pateiktų apibendrinimų matyti, kad pagal Italijos teisę Emma Bonino sąrašas neturi juridinio asmens statuso ir neatitinka atstovavimo sąlygų, kurias numato ginčijamo reglamento 3 straipsnio b punktas. Dėl to iš esmės ieškovai mano, kad šiai partijai finansavimas nesuteiktas remiantis ginčijamo reglamento 3 straipsnio a ir b punktuose numatytais kriterijais.

54 Iš to išplaukia, kad ginčijamas reglamentas turi tiesioginę sąsają Emma Bonino sąrašo atžvilgiu.

— Dėl ieškovų Europos Parlamento narių padėties

55 Ieškovai, Europos Parlamento nariai, mano, kad finansavimo suteikimas politinei partijai, kuriai jie priklauso, arba atsisakymas jį suteikti yra tiesiogiai susijęs su sąlygomis, kurioms esant jie įgyvendina savo įgaliojimus.

56 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad net jeigu negalima atmesti to, jog politinės partijos finansavimo sąlygos gali turėti pasekmių Europos Parlamento narių, kurie yra šios partijos nariai, įgaliojimų įgyvendinimui, vis dėlto finansavimo, kuris gali būti suteiktas jos konkurentei politinei grupei ir kuris nesuteiktas tai partijai, kuriai priklauso ieškovai, Europos Parlamento nariai, ekonominės pasekmės turi būti laikomos netiesioginėmis. Iš tikrųjų tiesioginiai ekonomiškai būtų paveikta politinė grupė, o ne pagal šį sąrašą išrinkti Europos Parlamento nariai. Be to, šios ekonominės pasekmės nėra susijusios su teisine padėtimi, o tik su ieškovų, Europos Parlamento narių, faktine padėtimi (žr. 2000 m. birželio 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Salamander ir kt. prieš Parlamentą ir Tarybą*, T-172/98, T-175/98 iki T-177/98, Rink. p. II-2487, 62 punktą).

57 Antra, reikia konstatuoti, kad jokia ginčijamo reglamento nuostata nėra tiesiogiai taikoma Europos Parlamento nariams. Visos ginčijamu reglamentu nustatytos teisės ir pareigos yra susijusios tik su politinėmis partijomis, politinių partijų aljansais ir Europos politinėmis partijomis, taip pat Parlamentu, Taryba, Komisija ir Audito rūmais. Ginčijamo reglamento nuostatos tiesiogiai neturi sąsajos nei su įgaliojimais susijusių teisių, nei Europos Parlamento narių atlyginimo, nei Europos Parlamento nario ir nacionalinės politinės partijos, kuriai jis priklauso, ryšio atžvilgiu, neatsižvelgiant į tai, ar ši politinė partija yra politinių partijų aljanso dalis, ar jai suteiktas Europos politinės partijos statusas ginčijamo reglamento prasme.

58 Iš to išplaukia, kad ieškovai Europos Parlamento nariai nėra tiesiogiai susiję su ginčijamu reglamentu.

59 Dėl to reikia tik išnagrinėti, ar Emma Bonino sąrašas yra konkrečiai su juo susijęs.

Dėl konkrečios sąsajos Emma Bonino sąrašo atžvilgiu

60 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tam, kad ginčijamas aktas konkrečiai būtų susijęs su kitu fiziniu ar juridiniu asmeniu nei sprendimo adresatas, reikia, jog šis aktas būtų su juo susijęs dėl tam tikrų jo ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios jį išskiria iš kitų asmenų ir taip jį prilygina analogiškai asmeniui, kuriam šis aktas yra skirtas (žr. minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 36 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

61 Kaip teisingai pastebi Parlamentas ir Taryba, ginčijamas reglamentas taikomas objektyviai apibrėžtoms situacijoms ir sukelia teisines pasekmes bendrai ir abstrakčiai nurodytų asmenų kategorijoms. Būtent sąlygos, kurias turi atitikti Bendrijos finansavimą norinti gauti politinė partija, yra bendrojo pobūdžio ir taikomos neatsižvelgiant į tai, kokia tai yra politinė grupė, kuriai taikomas ginčijamas reglamentas.

62 Šiuo klausimu visų pirma reikia pažymėti, kad Emma Bonino sąrašas nepriklauso uždaram asmenų, susijusių su ginčijamu reglamentu, ratui. Jeigu tiesa, kad ieškinio pareiškimo momentu Parlamente (penktoji Parlamento kadencija) atstovaujamų partijų skaičius buvo apribotas, tuomet bent jau ne visos tinkamos nuostatos, t. y. tos, kurios turi pasekmių Emma Bonino sąrašo teisinei padėčiai, buvo taikomos prieš 2004 m. liepos 20 dieną. Todėl politinės partijos, kurioms buvo atstovaujama Parlamente (penktoji Parlamento kadencija), nėra tinkama referencinė grupė vertinant ieškinio priimtinumo klausimą.

63 Referencinę grupę sudaro visos politinės grupės, kurios gali būti tiesiogiai susijusios su ginčijamu reglamentu, t. y. visų pirma visos rinkimuose dalyvavusios ar ketinusios dalyvauti politinės partijos. Tačiau šios grupės nesudaro uždaro rato teismų praktikos prasme. Iš tikrųjų dėl to, kad galima nustatyti politinių partijų, dalyvavusių Europos Parlamento rinkimuose 2004 m. birželio mėn., skaičių ar tapatybę, negalima individualizuoti Emma Bonino sąrašo. Pirma, toks nustatymas dar gali būti įmanomas 2004 m. rinkimuose, tačiau to akivaizdžiai nebus galima padaryti būsimuosiuose rinkimuose. Antra, vienintelė galimybė nustatyti skaičių ar net kai kurių susijusių asmenų tapatybę, kai tokios galimybės nėra kitų asmenų atžvilgiu, negali pakankamai individualizuoti ieškovo (šiuo klausimu žr. 1978 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *UNICME prieš Tarybą*, 123/77, Rink. p. 845, 16 punktą; 1982 m. kovo 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Moksel prieš Komisiją*, 45/81, Rink. p. 1129, 17 punktą ir 2001 m. lapkričio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Antillean Rice Mills prieš Tarybą*, C-451/98, Rink. p. I-8949, 52 punktą).

64 Antra, reikia pažymėti, kad Emma Bonino sąrašas neturi jokių specifinių savybių nei faktinių aplinkybių, kurios jį išskirtų iš kitų politinių grupių, susijusių su reglamentu, palyginamų su vyravusiomis byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Codorníu prieš Tarybą*.

65 Kita vertus, net jei ginčijamas reglamentas gali paveikti ieškovo teises, reikia konstatuoti, kad kitas politines grupes jis paveikia lygiai taip pat. Galiausiai byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas *Codorníu prieš Tarybą*, ginčijamas teisės aktas turėjo sukliudyti ieškovei šioje byloje naudotis įregistruotu prekių ženklu, kurį ji naudojo Ispanijoje nuo 1924 metų. Jokia panaši aplinkybė negali būti pateikta šioje byloje.

66 Be to, dėl pasekmių, kurių ginčijamas reglamentas gali turėti faktinei Emma Bonino sąrašo padėčiai, finansavimas, kurį suteiks Europos politinės partijos, iš tikrųjų gali sukelti neigiamų pasekmių ieškovei partijai, sudarydamas piniginį pranašumą jos konkurentams, be kita ko, rinkimų kampanijos metu. Tačiau šis pranašumas,

suteiktas politinėms grupėms, kurios atitinka Europos politinės partijos kriterijus, turi pasekmių visoms politinėms grupėms, kurioms nėra taikomi objektyviai nustatyti kriterijai. Ieškovas nepateikė aplinkybių, kurios jį išskirtų iš kitų suinteresuotųjų politinių partijų.

67 Trečia, reikia atmesti Emma Bonino sąrašo argumentą, pagal kurį ginčijamame reglamente nėra objektyvių kriterijų, paaiškinančių atsisakymą finansuoti, tačiau yra diskriminaciniai kriterijai, pažeidžiantys demokratines teises.

68 Iš tikrųjų, net jei teisės aktų leidėjas žinojo, kad dėl šių kriterijų tam tikros nustatytos politinės grupės, tarp kurių – Emma Bonino sąrašas, bus išbrauktos, šie kriterijai yra išdėstyti abstrakčiai ir bendrąja prasme, kad juos būtų galima taikyti neapibrėžtam politinių grupių skaičiui dabar ir ateityje. Bet kuriuo atveju nebuvo pateiktos aplinkybės, kurios įrodytų, kad teisės aktų leidėjas aiškiai numatė Emma Bonino sąrašą ir kad dėl noro nesuteikti Bendrijos finansavimo buvo nustatytas plačiai apibrėžtas kriterijus, taikomas sąvokos „Europos politinė partija" apibrėžimui.

69 Ketvirta, ieškovas primena, kad pagal teismų praktiką tam tikromis sąlygomis būdingas fizinio ar juridinio asmens dalyvavimas procedūroje, vykusioje prieš ginčijamo akto priėmimą, gali suteikti jam teisę pareikšti ieškinį (1977 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Metro prieš Komisiją*, 26/76, Rink. p. 1875, 13 punktas; 1985 m. sausio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. prieš Komisiją*, 11/82, Rink. p. 207, 28 punktas; 1985 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Timex prieš Tarybą ir Komisiją*, 264/82, Rink. p. 849, 14–16 punktai; 1986 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *COFAZ ir kt. prieš Komisiją*, 169/84, Rink. p. 391, 23, 25–28 punktai ir 1990 m. birželio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sofrimport prieš Komisiją*, C-152/88, Rink. p. I-2477, 11 ir 12 punktai).

70 Atvirkščiai, reikia priminti, kad vien pats dalyvavimas derybose, vykusiose prieš akto priėmimą, nesuteikia individualios teisės pareikšti ieškinį (šiuo klausimu žr. 1975 m. kovo 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Union syndicale ir kt. prieš Tarybą*, 72/74, Rink. p. 401, 19 punktą). Nors vienos asociacijos „derybininkės", kurios tikslas yra apginti savo narių interesus, pozicijos iš tikrųjų gali pakakti individualizuoti tokią ieškovę (šiuo klausimu žr. 1988 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Van der Kooy ir kt. prieš Komisiją*, 67/85, 68/85 ir 70/85, Rink. p. 219, 21 punktą ir 1993 m. kovo 24 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 29 ir 30 punktus), ši teismų praktika netaikoma normatyviniam aktui, kai teisinis pagrindas, kuriuo remiantis jis buvo priimtas, nenumato asmenų dalyvavimo (1995 m. lapkričio 23 d. Teisingumo Teismo nutarties *Asocarne prieš Tarybą*, C-10/95 P, Rink. p. I-4149, 39 ir 40 punktai). Taip pat nesant specifinių procedūrų, susiejančių privačius asmenis su nagrinėjamų sprendimų priėmimu, vykdymu ir laikymųsi, paprastas skundo pateikimas ir galimas pasikeitimas laiškais su Komisija negali suteikti skundą pateikusiam asmeniui teisės pareikšti ieškinį pagal EB 230 straipsnį (1995 m. rugpjūčio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Greenpeace ir kt. prieš Komisiją*, T-585/93, Rink. p. II-2205, 56, 62 ir 63 punktai, nepakeisto 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Greenpeace ir kt. prieš Komisiją*, C-321/95 P, Rink. p. I-1651).

71 Šioje byloje visų pirma reikia priminti, kad reikia atskirti Europos Parlamento narių, esančių politinės partijos nariais, situaciją nuo pačios partijos situacijos. Europos Parlamento narių dalyvavimas teisės aktų leidimo procese nesuteikia teisės pareikšti ieškinį Emma Bonino sąrašui, be kita ko, dėl to, kad, kaip išplaukia iš pirmiau esančio 58 punkto, ieškovai, Europos Parlamento nariai, nėra tiesiogiai susiję su ginčijamu reglamentu.

72 Reikia konstatuoti, kad ieškovas nenurodė jokios procedūrinės nuostatos, kuri reikalautų formalaus politinių partijų dalyvavimo procedūroje, vykusioje prieš ginčijamo reglamento priėmimą, galinčios suteikti Emma Bonino sąrašui teisę pareikšti ieškinį. Be to, jis nepateikė jokių faktų, įrodančių, kad jis įgijo teisės aktų leidėjo derybininko statusą. Vien prieštaravimas teisės aktų leidimo proceso metu numatyto įstatyminio akto turiniui ar taip pat laiško Komisijos pirmininkui, kuriame septyni Emma Bonino sąrašo nariai išreiškė savo nepritarimą ginčijamo reglamento projektui, nusiuntimas nesuteikia jam teisės pareikšti ieškinį EB 230 straipsnio ketvirtosios pastraipos prasme.

73 Penkta, kaip teisingai nurodo Parlamentas, šios bylos aplinkybės skiriasi nuo minėto sprendimo *Les Verts prieš Parlamentą*. Iš tikrųjų toje byloje buvo nagrinėjamas neteisėtas viešųjų fondų, skirtų politinių grupių, dalyvaujančių 1984 m. Parlamento rinkimuose, informacinei kampanijai, paskirstymas. Ginčijami sprendimai biudžeto klausimais buvo susiję su visomis politinėmis grupėmis, tačiau jų finansavimas skyrėsi atsižvelgiant į tai, ar joms buvo atstovaujama Parlamento asamblėjoje, kuri buvo išrinkta 1979 metais. Grupės, kurioms buvo atstovaujama, dalyvavo priimant sprendimus tiek dėl jų pačių finansavimo, tiek dėl konkuruojančių grupių, kurioms nebuvo atstovaujama, finansavimo. Teisingumo Teismas teigiamai atsakė į klausimą, ar ginčijami sprendimai yra konkrečiai susiję su politine grupe, kuriai nebuvo atstovaujama, bet kurios kandidatai gali dalyvauti 1984 m. rinkimuose. Teisingumo Teismas pabrėžė: jeigu ginčijamas aktas būtų konkrečiai susijęs tik su grupėmis, kurioms yra atstovaujama, tuomet nebūtų užtikrinta vienoda teisinė apsauga, nes grupės, kurioms nėra atstovaujama, negalėtų ginčyti biudžeto asignavimų, skirtų rinkimų kampanijai, paskirstymo iki rinkimų pabaigos.

74 Šioje byloje nebuvo jokios tokio pobūdžio nelygybės, nes ginčijamas reglamentas siekia bendrai ir neapibrėžtai laiko atžvilgiu reglamentuoti Europos politinių partijų finansavimą ir todėl jo paskirtis būti vienodai taikomam visoms politinėms grupėms.

75 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Emma Bonino sąrašas nėra konkrečiai susijęs su ginčijamu reglamentu.

76 Dėl to niekas iš ieškovų neturi teisės pareikšti ieškinio pagal EB 230 straipsnio ketvirtąją pastraipą.

77 Reikia pridurti, kad šio įvertinimo nepaneigia galimas bet kokios veiksmingos teisminės apsaugos nebuvimas. Pirmosios instancijos teismas primena, kad Teisingumo Teismas nusprendė, jog yra nepriimtinas teisės gynimo priemonių sistemos aiškinimas, pagal kurį Bendrijos teisme tiesioginį ieškinį dėl panaikinimo galima pareikšti, kai šis teismas, konkrečiai įvertinęs nacionalines proceso taisykles, įrodytų, kad jos privačiam asmeniui neleidžia pareikšti ieškinio, kuriuo skundžiamas ginčijamo Bendrijos teisės akto galiojimas (minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 43 punktas). Teisingumo Teismas pridūrė, kad pagal Sutartyje įtvirtintą teisėtumo kontrolės sistemą fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamento tik tuo atveju, jei jis su juo yra susijęs ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai. Kaip pažymėjo Teisingumo Teismas, nors individualaus intereso sąlygą reikia aiškinti atsižvelgiant į veiksmingos teisminės apsaugos principą ir įvairias aplinkybes, galinčias individualizuoti ieškovą, toks aiškinimas negalėtų panaikinti Sutartyje aiškiai numatytos nagrinėjamos sąlygos, neperžengdamas šia Sutartimi Bendrijos teismams suteiktos kompetencijos ribų (minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* 44 punktas).

78 Tiesa, kad šioje byloje nacionalinio teismo dalyvavimas nėra galimas, nes ginčijamas reglamentas yra išimtinai priimtas Bendrijos institucijų. Tačiau negalima atmesti, kad Bendrijos teismas gali prižiūrėti ginčijamo reglamento teisėtumą dėl vienos ar kitos priemonės, priimtos jo taikymo tikslais, kurį sudaro Parlamento sutikimas arba atsisakymas suteikti finansavimą, kurio paprašė politinė grupė. Bet kuriuo atveju, kaip matyti iš minėto sprendimo *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* kartu skaitomų 43 ir 44 punktų, Bendrijos teismas negali atmesti priimtinumo sąlygų, kurios yra numatytos Sutartyse, neišplėsdamas Sutartimis suteiktos kompetencijos.

79 Šiomis aplinkybėmis reikia atmesti šį ieškinį kaip nepriimtiną, Pirmosios instancijos teismui nesant reikalo spręsti dėl antrojo nepriimtinumo pagrindo dėl Procedūros reglamento 44 straipsnio 5 dalies pažeidimo.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

80 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovai pralaimėjo bylą, jie turi padengti atsakovų išlaidas pagal šių pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2005 m. liepos 11 d. Liuksemburge.

Kancleris — Pirmininkas

H. Jung — J. Pirrung